

Sygn. akt III AUa 70/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 marca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Małgorzata Rokicka - Radoniewicz (spr.)
Sędziowie:	SA Teresa Czekaj SA Elżbieta Czaja
Protokolant: st.sekr.sądowy Urszula Goluch-Nikanowicz	

po rozpoznaniu w dniu 7 marca 2013 r. w Lublinie

sprawy M. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o wysokość emerytury

na skutek apelacji wnioskodawcy M. B.

od wyroku Sądu Okręgowego w Zamościu

z dnia 19 listopada 2012 r. sygn. akt IV U 866/12

oddala apelację.

III AUa 70/13

UZASADNIENIE

Organ rentowy - Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. decyzją z dnia 30 marca 2012 r. odmówił wnioskodawcy M. B. przeliczenia emerytury od dnia 1 września 2010 r., tj. od dnia nabycia prawa do emerytury, ponieważ wniosek o zwiększenie świadczenia wraz z zaświadczeniem o opłacaniu składki na Fundusz Ubezpieczenia Społecznego (...), zgłosił on w dniu 11 sierpnia 2011 r. i od miesiąca zgłoszenia przyznano mu prawo do tego zwiększenia.

Od tej decyzji odwołanie do Sądu Okręgowego w Zamościu wniósł wnioskodawca M. B., zarzucając naruszenie art. 129 i art. 133 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych poprzez nieprzyjęcie, że świadczenie winno być przeliczone i wypłacone poczynając od dnia powstania praw do tego świadczenia oraz błąd w ustaleniach faktycznych poprzez przyjęcie, że wniosek i zaświadczenie o opłacaniu składki

na (...) wnioskodawca zgłosił w dniu 11 sierpnia 2011 r. i dlatego decyzją z dnia 7 września 2011 r. przyznano mu zwiększenie od dnia 1 sierpnia 2011 r., od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek, a nie "jak powinien zrobić ZUS od daty powstania prawa do świadczenia".

Wyrokiem z dnia 19 listopada 2012 roku Sąd Okręgowy oddalił odwołanie. Sąd Okręgowy ustalił, że wnioskodawca M. B., ur. (...), w dniu 10 września 2010 r. zgłosił w organie rentowym wniosek o przyznanie prawa do emerytury. W kwestionariuszu dotyczącym okresów składkowych i nieskładkowych podał m.in.: "03.04.2006 nadal Gospodarstwo Rolne - własne akt notarialny" oraz "7.03.1966 26.10.1970 praca w gospodarstwie rolnym dokumenty w KRUS. Na okoliczność pracy w gospodarstwie rolnym rodziców w okresie od 8 marca 1966 r. do 26 października 1970 r., przedłożył "oświadczenie wnioskodawcy" z 10 września 2010 r. i "oświadczenie" z 10 września 2010 r., potwierdzone przez Burmistrza Ł. w zakresie własnoręczności podpisu wnioskodawcy, jego stałego zamieszkania w podanym okresie w miejscowości M. oraz istnienia w tym czasie gospodarstwa rolnego o powierzchni 8,88 ha, prowadzonego przez rodziców wnioskodawcy. Do wniosku o emeryturę wnioskodawca załączył również zeznania dwóch świadków, na okoliczność pracy w gospodarstwie rolnym rodziców, w wymienionym wyżej okresie od 8 marca 1966 r. do 26 października 1970 r. We wniosku o przyznanie prawa do emerytury z dnia 10 września 2010 r., nie wniósł o przyznanie zwiększenia z tytułu opłacania składek na ubezpieczenie społeczne rolników, nie załączył zaświadczenia o opłacaniu tych składek, nie wskazał nawet, że składki na to ubezpieczenie były przez niego opłacane.

Decyzją z dnia 27 września 2010 r. organ rentowy odmówił mu przyznania emerytury, przyjmując, że na dzień 1 stycznia 1999 r., nie wykazał 15 lat pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. W decyzji tej organ rentowy przyjął natomiast, że wnioskodawca na tę datę, bez uwzględnienia pracy w gospodarstwie rolnym, posiada ponad 26 lat okresów składkowych. Wyrokiem z dnia 12 kwietnia 2011 r. Sąd Okręgowy w Zamościu, po rozpoznaniu odwołania wnioskodawcy od decyzji z dnia 27 września 2010 r., zmienił tę decyzję i przyznał wnioskodawcy prawo do emerytury od dnia 1 września 2010 r. Wykonując ten wyrok organ rentowy decyzją z dnia 13 czerwca 2011 r., ustalił wnioskodawcy wysokość przyznanego świadczenia.

W "podaniu - wniosku" z dnia 11 sierpnia 2011 r., wnioskodawca załączając zaświadczenie KRUS z dnia 28 lipca 2011 r. o podleganiu ubezpieczeniu społecznemu rolników i opłacaniu składki na to ubezpieczenie, wniósł o doliczenie tego ubezpieczenia, z wyrównaniem od dnia 1 września 2010 r. Decyzją z dnia 7 września 2011 r. organ rentowy, od dnia 1 sierpnia 2011 r., przyznał wnioskodawcy zwiększenie z tytułu opłacania składek na (...).

W dniu 9 marca 2012 r. wnioskodawca ponownie zgłosił w organie rentowym wniosek o przeliczenie świadczenia - od dnia powstania do niego praw - przez wydanie decyzji. Rozpoznając ten wniosek organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję z dnia 30 marca 2012 r.

Powyższych ustaleń Sąd Okręgowy dokonał na podstawie dokumentów zawartych w aktach emerytalnych wnioskodawcy.

Przytaczając treść przepisu art. 100 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) według którego prawo do świadczeń określonych w ustawie powstaje z dniem spełnienia wszystkich warunków wymaganych do nabycia tego prawa, ale z ograniczeniem wynikającym z przepisu art. 129 ust. 1 cyt. ustawy o wypłacie świadczenia od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek, Sąd Okręgowy orzekł, że odwołanie wnioskodawcy jest bezzasadne.

Sąd Okręgowy zwrócił uwagę, że stosownie do treści art. 116 ust. 1 i 5 tej ustawy, postępowanie w sprawach świadczeń wszczyna się na podstawie wniosku zainteresowanego, chyba że ustawa stanowi inaczej (ust. 1), przy czym do wniosku w sprawie przyznania świadczeń powinny być dołączone dowody uzasadniające prawo do świadczeń i ich wysokości (ust. 5). W myśl § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz. U. Nr 10, poz. 49 ze zm.) - stosowanego w sprawie do dnia 22 listopada 2011 r., na podstawie art. 194 ustawy o emeryturach i rentach z FUS - postępowanie w sprawie świadczeń emerytalno-rentowych wszczyna się na podstawie wniosku zgłoszonego przez osobę zainteresowaną lub jej

pełnomocnika; Za wniosek uważa się zgłoszone na piśmie lub ustnie do protokołu żądanie przyznania świadczenia; Wniosek powinien zawierać: imię i nazwisko zainteresowanego, datę jego urodzenia, miejsce zamieszkania, wskazanie rodzaju świadczenia, o które się ubiega, oraz podpis osoby uprawnionej do zgłoszenia wniosku. Do wniosku powinny być dołączone - w zależności od rodzaju żądanych świadczeń - odpowiednie dokumenty lub oświadczenia stwierdzające okoliczności uzasadniające przyznanie tego świadczenia, co oznacza, że ciężar dowodu w tym zakresie spoczywa na wnioskodawcy.

Wnioskodawca składając w organie rentowym w dniu 10 września 2010 r. wniosek o emeryturę, nie wniósł o przyznanie zwiększenia z tytułu opłacania składek na ubezpieczenie społeczne rolników. Wskazując informacyjnie w kwestionariuszu dotyczącym okresów składkowych i nieskładkowych, że pracował w gospodarstwie rolnym rodziców, a następnie własnym gospodarstwie rolnym, nie przedłożył zaświadczenia o opłacaniu składek na ubezpieczenie społeczne rolników, a nawet nie wskazał, że składki na to ubezpieczenie opłacał.

W tej sytuacji nie można przyjąć, że łącznie z wnioskiem o przyznanie emerytury, wniósł również o przyznanie przedmiotowego zwiększenia.

Wniosek o przyznanie zwiększenia zgłosił w dniu 11 sierpnia 2011 r. We wniosku tym jednoznacznie wskazał na ubezpieczenie w KRUS, doliczenie "kwoty z KRUS" i do tak sformułowanego wniosku załączył zaświadczenie o opłacaniu składek na ubezpieczenie społeczne rolników. Stąd organ rentowy prawidłowo przyznał mu zwiększenie od dnia 1 sierpnia 2011 r.

Wbrew twierdzeniu wnioskodawcy zamieszczonemu w odwołaniu, w dniu złożenia wniosku o emeryturę, tj. w dniu 10 września 2010 r., nie podał on informacji o ubezpieczeniu społecznym rolników i nie wniósł o zwrócenie się przez organ rentowy do KRUS o informację o okresie opłacania składki rolniczej. W kwestionariuszy złożonym w tym dniu podał tylko informacyjnie, że we wskazanych okresach w latach 1966- 1970 i od 2006 r. do nadal, pracował w gospodarstwie rolnym rodziców oraz we własnym gospodarstwie rolnym.

Zdaniem Sądu Okręgowego odwołanie wnioskodawcy mogłoby być uwzględnione jedynie w razie uznania, że organ rentowy wskutek popełnionego błędu nie przyznał wnioskodawcy zwiększenia od daty nabycia prawa do emerytury (art.133 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych), ale taki przypadek błędu organu rentowego nie występuje w sprawie niniejszej.

Od tego wyroku apelację wniósł wnioskodawca M. B., zaskarżając wyrok w całości. Wyrokowi zarzucał naruszenie prawa materialnego a mianowicie art.133 ust.1 pkt. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie oraz § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń poprzez jego niezastosowanie w niniejszej sprawie.

Wnosił o zmianę wyroku i poprzedzającej go decyzji przez przyznanie świadczenia emerytalnego w wyższej wysokości od daty nabycia przez wnioskodawcę prawa do emerytury.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja jest bezzasadna i nie zasługuje na uwzględnienie.

Argumentacja przytoczona w apelacji jest powieleniem zarzutów zgłoszonych przez wnioskodawcę w odwołaniu i do tych zarzutów Sąd Okręgowy szeroko odniósł się z uzasadnieniem zaskarżonego wyroku.

Sąd Apelacyjny nie stwierdza zarzucanego naruszenia prawa materialnego i w całej rozciągłości podziela zarówno ustalenia faktyczne, jak i wnioskowania prawnicze zawarte w motywach zaskarżonego wyroku. W tej sytuacji nie zachodzi potrzeba ich powtarzania (por. postanowienia Sądu Najwyższego z 22 kwietnia 1997 roku II UKN 61/97

– OSNAPiUS 1998/3/104, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 1998 roku I PKN 339/98 – OSNAPiUS 1998/24/776).

W tej sytuacji Sąd Apelacyjny uznał, że zaskarżony wyrok w pełni odpowiada przepisom prawa, dlatego apelacja nie może być uwzględniona.

Mając powyższe na względzie Sąd Apelacyjny na podstawie art.385 KPC orzekł, jak w sentencji.